

המכשף איזנקוף

הונגראיה

פעם ח' אדם עני עם בנו, פטר, אותו אהב מאוד. הם היו עניים מאוד והאב בקושי רק הרוויח לmachיתם. אך יומם אחד הוא חלה ואז קרא לבנו ואמר "בני, אין לי מה לתת לך לאכול אין ברירה אחרת, אלא תצטרכך לצאת לעולם ולהרוויח לעצמך. אך זכור במה שלא תעסוק, אם תעשה זאת טוב ובאמינות, תמיד תקבל פיצוי נאות לעבודתך".

פטר שם חתיכת לחם שחור לתרמיילו, לкуп מקל בידו ויצא בדרך לחפש את מזלו. זמן מה הוא הלך ואיש לא רצה להעסיק אותו, אך יומם אחד הוא פגש איש זקן. מאחר שפטר היה בחור מנומס הוא הוריד את כובעו ובירך את הזקן "בוקר טוב!" אמר. "בוקר טוב" ענה ההוא עם קול נעים "ולאן פניר?"

"אני הולך בכל הארץ ומחפש עבודה" ענה פטר. "תישאר איתני וاعסיק אותי" אמר הזקן. פטר נשאר אצל האיש הזקן ולא נראה היה שהעבודה תהיה קשה במיוחד, כי היה עליו לטפל

רק בשני סוסים ופירה אחת. הוא עשה זאת במשך שנה, אך בשנה זו היו רק שלושה ימים כר שמהר מאד הוא אמרו היה לקבל את השכר. הזקן נתן לו כשר ארוג אחד והצע לשוב עוד שנה, אך פטר התגעגע הביתה וחוץ מזה חשב שעדיף היה לעבוד בשביל כסף מאשר בשביל ארוג, כי ארוגים יכול היה לאסוף בכל מקום. אך הוא לא אמר זאת לזמן אלא נפרד ממנו והלך. ככל שהתקרב פטר לבתו כר הרגיש לא נוח ואשם שהרוויח רק כל כר מעט. מה יכול לעשות עם ארוג אחד? אפילו לא לקנות קצת בשר. לא נראה לו שכךי לחת את הארוג הביתה, ולכן התישב על אבן ופיצח את הארוג בשינויו, ולאחר כר התחיל לקלף אותו.

אך ראה זה פלא! מהארוג יצאו סוסים ושורדים וצאן רבים כל כר שנראה כי הם יملאו עולם שלם! פטר עמד שם מופתע ולא ידע מה לעשות עם כל היצורים האלה. אבל בדיק איז עבר שם המכשף איזנקוף.

"מה קרא, אדם צער?" שאל זה. "הו, יידי, אני בצרה" ענה פטר "קיבלתי ארוג אחד כשר העבודה וכשפיצחתי אותו יצאו ממנו עדרים של חיים ואני לא יודע מה לעשות איתם!"

"מה קרא, אדם צער?" שאל זה.

"אבל אבא" ענה פטר "אמרתי לך שהבטיחתי

"למכשף איזנקוף שלא מתחתן אף פעם".

"אא, הבטחת או לא הבטחת, איש לא חושב לשומר על הבטחות אלה. גם אם איזנקוף לא רוצה שתתחנן, י策ר בכל זאת להשלים עםך.

וחוץ מזה כאן באורוותה עומד סוס נחדר, ואם איזנקוף יראה את פניו יוכל לקפוץ על הסוס ולבוח ואיש לא יתפוצ אוטר. כשהכל יעבור יוכל חזר הנה ונחיהשוב באושר כמו שני דגים בים." וכך קרה. פטר הכיר נערה צעירה ויפה שהסכימה להתחנן אליו וכל הכפר השתתף בנשף הנושאין. כולם רקדו ושמחו כשפתחו המכשף איזנקוף היצץ לחלאן.

"הי, יידי, מה קורה כאן? זה נראה כמו חתונתנו. ואני חשבתי.. או אולי טעית.. שהבטחת לי לא להתחנן לעולם?"

אר פטר לא חיכה לסוף דבריו. רק ראה את איזנקוף הוא רץ לאורוותה, קפץ על הסוס ותוך רגע

היה כבר מעבר להר, כשאיזנקוף רץ אחריו.

הם עברו כר דרכן יערות עבים בהם לא נראה מעולם המשמש, דרך נהרות רחבים כל כר שיים שלם היה צריך כדי להפליג לרוחבם, דרך שבע פעמים שבע ארצות עד שפטר עצר את סוסו לפניו

"שמע בני" אמר המכשף איזנקוף "אם תבטיח לי שלא תתחנן לעולם, אכניס את כל העדרים האלה חזרה לאגוז"

פטר מודאג היה מוקן להבטיח דברים קשים מזה, لكن נתן לאיזנקוף את הבטחתו וכל החיים התחלו להיכנס מיד לתוך האגוז, נדחפים זה בזה מרוב מהירות.

כשל החיים חיו כבר בפנים פטר חיבר את חזאי קליפת האגוז, שם אותו בכיסו והלך הביתה. לפניו ביתו פיצח את האגוז שנית ושוב יצאו ממנו כל העדרים של סוסים, שוורים וצאן. אבא הזקן נאלם דום כי לא יכול היה להאמין לעיניו כשהראה את כל אלה עומדים לפניו דלת ביתו.

"AIR השגת את כל אלה?" שאל כשרק יכול היה להוציא הגה מפיו, ופטר סיפר לו את הכל וגם על הבטחה שננתן למכשף איזנקוף.

למחרת כל העדרים הובלו לשוק ונמכרו שם, ותמורה בסכף שקיבלו יכול היה הזקן לקנות חלקת אדמה וגינה ליד ביתו ותוך זמן קצר הוא עשה אחד העשירים ומשגשגים בכפר.

הכל נראה מצליח מאד בידיו, אך יום אחד, כשהזקן ופטר ישבו במטע שלהם אמר האב "בני, הגיע הזמן שתתחנן".

"בוקר טובبني! מה תחפש כאן, בסוף העולם?"

"אני בורה כדי להינצל,اما, בורה לעולם שהוא מעבר לעולם כי המכשף איזנקופ רץ אחרי".

"از כנס הנה ותאכל דבר מה. יש לי כאןقلب קטן שיתחיל ליליל כשירגיש מרחוק שאיזנקופ מתקרב.

אז ביניים שכב כאן במיטה ותנווח. "אז נכנסתה למטבח ואפתה לחם יותר מה שפטר יכול היה לאכול במשר חדש. עוד לא גمرا כשהقلب התחליל ליליל.

"עכשו אתה מוכחה לבrhoח" קראה זקנה "אר קח איתך קודם את הלחם ואת המפית, ושים אותם בתרמילר".

פטר הודה לה ורכב האלה.

הוא רכב שוב דרך שבע פעמים שבע ארצות עד שהגיע לביתה של אישת השישית. וגם כאן נח עד שהقلب התחליל ליליל. האישה הששית נתנה לו שוב אותן המתנות ואמרה "עכשו יש לך שלוש עוגות ושלוש מפיות, כי אני יודעת לבדוק מה שנתנו לך אחיות". שמע לי ועשה מה שאומר לך. רכב שבע ימים ושבע לילות ובבוקר היום השמיני תראה אש גדולה. תכה עליה שלוש פעמים עם המפיות והיא תפתח לפניך. רכב דרך הפתח וכשתהיה במרכזה זרוק את שלושת העוגות

"שלום אמא" אמר כשהוא יורד מסוסו ופותח את הדלת.

"שלום בני" ענתה היא "ומה אתה עשה כאן, בסוף העולם?"

"אני בורה כדי להינצל,اما, בורה לעולם שהוא מעבר לעולם כי איזנקופ רץ אחרי".

"از כנס הנה ותאכל דבר מה. יש לי כאןقلب קטן שיתחיל ליליל כשירגיש מרחוק שאיזנקופ מתקרב."

פטר נכנס, התחמס ליד האש ואכל דבר מה, אך פתאום הقلب התחליל ליליל.

"מהר, בני, לך מהר מכאן" קראה זקנה. ופטר קופץ על הסוס כמו ברק.

"חכה רגע!" קראה האישה כשהוא עלה על הסוס "קח את המפית ואת כיכר הלחם ושים אותם בתרמיל שלמנו תוכל להוציא אותם בקלות".

פטר לקח את מה שנתנה לו ושם בתרמילו, הודה לאישה הטובה ועף על סוסו כמו רוח.

ושוב רכב דרך שבע פעמים שבע ארצות, דרך יערות עד פראים יותר, דרך הררים תלולים יותר עד שעצר לפני ביתה של אישת זקנה אחרת. "בוקר טוב, אמא" אמר.

מאחוריך בידך השמאלית."

פטר הודה לה על העצה ועשה בדיקת מה שהאישה אמרה לו. בבוקר יום שמיini הוא הגיע לשטח אש כל כר רחוב גודול שלא ראה שום דבר מצדיו השני. אך כשהוא נגע באש עם המפיות נפתח מעבר ופטר רכב דרכו. איזי זרק את שלושת ככרות הלוחם מאחוריו ומכל אחד מהם יצא כלב ענק. שנקראו עלם-כבד, ברזל-קשה ואוזן-מהירה. שלושה כלבים נבחו בשמחה לקראותו והוא ליטף אותם. אך מאחור הופיע איזנוקוף, אך בינו לבין האש נסגרה שוב זהה לא יכול היה לעبور.

"עוצר, אתה לא מקיים הבטחות!" קרא "הפעם התחרקת ממני, אבל עוד אתפוא אוטר!" המכשף איזנוקוף נשכב לפני האש כדי לראות איך יתפתחו הדברים.

פטר הבין שאין לו יותר מה לפחד מאיינוקוף והמשיך לרכב עד שהגיע לבית קטן. שם ראה אישה בעלת שער שיבת טווה ונערה יפהפייה בעלת שער זהב סורקת את שערה.

"מה מביא אותך הנה,بني" שאלת הזקנה. "אני מחפש מקום עבודה, אמא" ענה.

"תישאר כאן, איתוי, כי אני זקוקה למשרת" אמרה האישה.

"ברצון, אמא" אמר.

חייו של פטר היו שם טובים מאד. הוא חרש וזרע כל יום ומדי פעם יצא לציד עם הכלבים שלו. וכל שלל שהbia, הנערה הכינה לארוחה טוביה. يوم אחד הזקנה הלכה העירה כדי לקנות קמח, ופטר נשאר לבדוק עם הנערה בעלת שער זהב. הם התחילו לשוחח והיא התעניינה מאיין פטר בא ואיפה ביתו. הוא סיפר לה את כל סיפורו, אך זה היה כל כר מזוזר שקשה היה לה להאמין בכך. لكن يوم אחד, כשפטר יצא לשדה, היא לקחה את שלושת המפיות והלכה לשדה האש שמעבר ההר, עליו שמעה כבר זמן.

היא נתנה לאש שלוש מכות במפיות, הלהבות נפרדו והמכשף איזנוקוף, שرك חיכה להזדמנויות זו, רץ לפתח ועמד לפניה. היא נבהלה מאוד ורצה הביתה מהר כפי שرك יכלה, כשאיינוקוף אחרת. היא נפלה על הרצפה, חסרת כוח ואיינוקוף נכנס אחריה למטבח והסתתר שם תחת התנור.

אחרי זמן מה הגיע פטר ומצא את שלושת המפיות שהנערה זרקה על סף הבית הוא הופתע לראות אותן כי ידע שהן בחדרו אך נבהל מאוד כשראה את הנערה מעולפת על רצפת החדר. הוא הרים אותה והביא למיטהה אך היא לא יכלה לספר לו

ביניהם, "הרי עוד לא אכל את ארוחת הבוקר שלו. בודאי יחזור בקרוב".

פטר ישב על העץ ורעד מפחד כי חשש שהכלבים לא שמעו אותו או שמסרבים לבוא אליו. זאת הייתה ההזדמנות האחרונה האחרונה שלו ובכל כוחו קרא שוב "עולם-כבד, ואוזן-מהירה בווא מהר כי אחרת אני מת!"

הפעם גם ברזל-קשה שמע ופרץ מהחדר ושני אחיו אחיו. הם רצוי בכוון הקול. כשהגיאו לרגלי העץ פטר הספיק רק לומר "עליו!" ותוור רגעים לא נשאר מאזנקוף דבר.

כשאיבו היה כבר מת פטר ירד מהעץ וחזר לבית הנשים. הוא נפרד מהן יפה והצעירה נתנה לו לזכרת טבעת יפה, משובצת יהלומים. הייתה זו טבעת קסמים, אך לא פטר ולא הנערה ידעו עליה.

פטר הצטער מאוד כששם את צעדיו הביתה. הוא התאהב בנערה בעלת שערות זהב והפסיק לאהוב את אישתו שנשארה בבית. אך לא ראה טעם לחשוב על קר ומשיר בדרכו.

כשהגיע לשדה האש שוב ניר את שלושת המפיות והאש נפתחה לפניו. אבל אז קרה דבר מוזר. שלושה הכלבים שהלכו הנאמנו אחריו,

על המכשף איזנקוף.

למחרת פטר סגר את הכלבים שלו בחדר ויצא לעיר לבדוק. איזנקוף ראה זאת ועקב אחריו עד שפטר הגיע בו וטפס מהר על עץ, שם איזנקוף לא יכול היה להציג אותו.

"רד מיד" קרא זה "אם שכחת את הבטחתך שלא תתחנן לעולם?"

"הוא, אני מבין שעכשיו השגת אותי" ענה פטר "אבל תן לי רק לקרוא שלוש פעמים".

"אתה יכול לקרוא אלף פעמים אבל בכל זאת תיענש על מה שעשית, כי עכשיו אתה בידי".
עולם-כבד, ברזל-קשה ואוזן-מהירה, בווא לעזרתי!" קרא פטר.

אווזן-מהירה שמע ואמר לאחיו "שמעו, האדון קורא לנו"

"אתה חולם, טיפשון" ענה לו עולם-כבד ונתן לו מכח קטנה בכפו, כי אווזן-מהירה היה הצעיר ביניהם.

"עולם-כבד, ברזל-קשה ואוזן-מהירה, רצוי לעזר לי" קרא פטר שוב.

הפעם גם עולם-כבד שמע ו אמר "כן, האדון קורא לנו!"

"איזה שיטות" אמר ברזל-קשה שהיה המבוגר

הפכו שוב לשלושה ככורות לחם ופטר שם אותם בתרמילו. בדרך חוזרה הוא עצר בבתייהן של הנשים הזקנות והחזיר להן את המתנות שקיבלו מהן.

כשהגיע הביתה שאל "אייפה אישתי?" והוא בני, למה עזבת אותנו זמן רב כל כך" ענה האב "אחרי שלא חזרת ואיש לא ידע אייפה אתה היא נעשה חולה, לא רצתה לאכול ולשתות. לאט, לאט היא נחלשה ואחרי חדש קברנו אותה. פטר בכיה מרות, כי אהב את אישתו עוד לפני שהתאהב בנערה בעלת שערות זהב.

הוא המשיך בעבודתו במשר חצי שנה ולילה אחד חלם שאט טבעת הזהב שם על אצבעו, כאילו בנישואין. החלום היה כל כך מוחשי, שכאשר התעורר מיד שם את הטבעת על האצבע. ובאותו הרגע הופיעה לפניו הנערה בעלת שערות זהב.

הוא חיבק ונישק אותה ו אמר "עכשו את שלי לתמיד וכשנמאות יקברו אותך בקבר אחד. וכן גם היה.